

Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета, наводи да се старосна граница за одлазак у пензију помера јер је животни век људи дужи, али и због демографског тренда да се у Србији смањује број младих у односу на старе.

Од ове године помера се старосна граница за одлазак у пензију за жене, услов је навршена 61 година и шест месеци и најмање 15 година радног стажа. До 2032. године, и жене и мушкарци ће у пуну старосну пензију одлазити са навршених 65 година живота, и најмање 15 година стажа. За пуну старосну пензију биће потребно 45 година стажа, без обзира на године старости.



Никола Алтипармаков каже у "Дану уживо" да се граница за пензију помера из једног разлога који је позитиван - јер грађани живе дуже, а пројекције показују да ће се

животни век још продужити.

"Реформске мере које су спроведене прате европску праксу... Ићи ћемо ка томе да се изјадначи старосна доб жена и мушкараца за одлазак у пензију, на 65 година", навео је.

Ми смо некада имали 10 младих на једну стару особу, а сада је тај однос четири на један, и то је додатни разлог, додаје члан Фискалног савета. "Са оваквим демографским трендовима нема другог начина, осим да се ради дуже".

Како је истакао, продужење границе треба да прати и рад на реформама тржиштима рада. Потребно је да се усавршавају запослени, да се укине дискриминација према старијим радницима, и да се њима омогући да дуже раде, навео је.

Постоје неке области где људски организам не може да издржи, али то је препознато бенефицираним радним стажом - сигурно да неће бити продужен радни век рударима, додаје.

Каже да постоји могућност да се ревидира листа радника који имају бенефицирани радни стаж, да Министарство рада има ту могућност и да може да се усклађује листа према тренутном стању тржишта.

И за запошљавање старих и младих неопходан је привредни раст, наглашава Алтипармаков. С већим привредним растом имаћемо бољи положај и радника и пензионера, додаје.

Осврћући се на пенале за превремено пензионисање, каже да су они у Србији најмањи, кад се погледају друге земље Европе. "Ако одете раније у пензију, користите је дуже, онда је логично да ћете примати мање", каже.

Говорећи о сиромаштву, Алтипармаков наводи да статистика показује да најмањи

степен ризика од сиромаштва у Србији имају пензионери, а највећу стопу имају млади, до 18 година.

Однос плате и пензије, који је око 55 одсто, бољи је него код других у региону, наводи и додаје да овакав пензијски систем успева да одржи какав-такав стандард пензионера.

Ако знамо да је сврха пензије да вама омогући пристојан живот кад нисте у стању да привређујете, а кад смо у ситуацији да пензионери издржавају младе, видимо да смо у циклусу самоуништења, и неопходно је имати пензијске реформе, истиче.

Каже да Србија има систем који на један правичан начин расподељује колач којим располаже, а да је проблем настао 2008. године из популистичких тежњи да се подигну пензије, што је увећало јавни дуг.

Испричао је да је и једна од кључних формула којој све развијеније земље прибегавају тзв. фазно пензионисање - да раде половично радно време, како би радили дуже, или да се старим особама да да додатно раде у пензији.

(Н1)